

בית משפט לעניני משפחה באשדוד

27 פבר 2025
27206-07-21

פסק דין בתביעה לפיצויים בגין הפרת זמני שהות עם קטינים

השופטת עפרה גיא

תובעת האם

- נגד -

נתבע האב
ע"י עו"ד שמעון אלון

פסק דין

לפני תביעת התובעת (להלן: "האם" ו/או "התובעת") לחיוב הנתבע (להלן: "האב" ו/או "האב") בפיצוי בסך של 148,750 ש"ח בגין הפרת זמני שהות עם הקטינים, ילדי הצדדים.

רקע ועובדות שאינן במחלוקת

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

1. הצדדים נשאו כדמו"י בשנת 1996 וכתוצאה מנישואיהם נולדו להם ארבעה ילדים, תאומות בגירות, ילידות 1998 ותאומים קטינים, ילידי 2007.
2. ביום 06/09/2017 אושר וקיבל תוקף פסק דין בבית משפט זה, הסכם גירושין שנחתם בין הצדדים (י"ס 56470-07-17). להלן: 'הסכם הגירושין'.
3. ביום 04/02/2019 ניתן גט בבית הדין הרבני בעניינם של הצדדים.
4. עיון בהסכם הגירושין מלמד כי נקבע בו בסעיפים 3-4 כדלקמן: "3. הסדרי הראיה יקבעו בתיאום ובהסכמה בין הצדדים. 4. **הבעל ייקח את הילדים מפתח בניין המגורים בו יתגוררו עם האם, ויחזירם לשם במועדים כדלקמן: בימים ב' ו-ה' משעה 16:00-21:00. בנוסף ייקח האב את הילדים אליו בכל שבת שניה מיום ו' מצאת הקטינים מבית ספר ועד שעתיים אחרי צאת השבת.**"
5. ביום 28/04/2020 הגישה האם תביעה ליתן סנקציה כספית כנגד האב, במסגרת תלה"מ 38368-04-20, במסגרתה עתרה לקביעת סנקציה כספית בגין הפרת הסדרי הראיה.
6. בדיון שהתקיים בתלה"מ 38368-04-20, ביום 22/07/2020, ניתן תוקף של פסק דין להסכמות הצדדים לפיהן: "1. כל עוד האב אינו עובד ואין בעלותו רכב, יתקיימו זמני שהות בין האב לקטינים בימי ה בשבוע בין השעות 14:00 עד 18:00 ובלבד שהקטינים יסיימו לימודים עד השעה 14:00 שאם לא כן יאסוף את הקטינים בתום יום הלימודים. 2. **מוסכם שכל עוד האב לא יעמוד בזמני השהות תיקבע סנקציה כספית על סך של 250 ₪ לכל הפרה.** 3. **מוסכם שכל עוד האב אינו עובד, לא יתקיימו זמני שהות בסופי שבוע וככל שהאב ישוב לעבודה סדירה ויקבל שכר, יתקיימו זמני שהות בסופי שבוע, כפי שנקבעו בהסכם מיום 06/09/2017, שאם לא כן יחויב בסנקציה כספית בסך של 500 ₪ בגין כל הפרה.**"
7. ביום 13/07/2021 הוגשה תובענה זו במסגרתה עתרה האם לחייב האב בפיצוי כמפורט לעיל, בטענה שלא עמד בזמני השהות שנקבעו.
8. ביום 15/02/2022 ניתן פסק דין בהיעדר הגנה, משלא התייצב הנתבע לדיון שנקבע. פסק הדין בוטל בסופו של יום ביום 06/03/2022 משהוגשה בקשה לבטלו.
9. למרבה הצער, ניסיונות להביא הצדדים להסכמות לא צלחו, התיק נקבע לדיון להוכחות, הוגשו סיכומים והגיעה העת למתן פסק דין.
10. **טענות התובעת**

1. לטענת האם, חרף פסק הדין שניתן ביום 22/07/2020, המשיך האב להפר ברגל גסה את פסק הדין ונמנע מלקיים את זמני השהות

שנקבעו ואף לא עמד בתשלום הסנקציות, למעט תשלום עבור ארבע הפרות בלבד מתוך 69 מפגשים שלא התקיימו.

2. התובעת ניסתה אינספור פעמים לפתור המחלוקת בדרכי נועם עד שנאשה והחליטה להגיש תביעתה זו.

3. מיום שעזב האב את הבית, ביום 21/02/2018, הוא הפר את הוראות הסכם הגירושין בכל הנוגע לזמני שהות הקטינים ובדיון שהתקיים ביום 22/07/22 אף העלה טענות שקריות לפיהן אין ביכולתו לעמוד בזמני השהות, בין היתר בטענה שמתגורר בדירת חדר ואין באפשרותו לארח הקטינים ואין לו רכב.

4. האב 'שכח' לצין שקיבל פיצויים ממקום עבודתו ובמעמד הגט, קיבל ממנה תשלום נוסף בסך 200,000 ₪.

5. האב בחר מסיבותיו שלו לא לרכוש רכב, או לא לרשום רכב על שמו ולא יתכן ששיקולי נוחות שלו, קודמים לטובת הקטינים.

6. ניסיונותיו להראות שהוא חסר כל אינם עולים בקנה אחד עם פרסומיו בדפי הפייסבוק שלו ובהודעות וואטסאפ, בהם התהדר בשינויים קוסמטיים אותם ביצע.

7. האב מזלזל בהחלטות שיפוטיות והמשיך להפר את פסקי הדין שניתנו בנוגע לזמני השהות.

8. במשך חודשיים קיים האב את זמני השהות ומחודש מרץ 2021 ולאחר אירוע קשה שחוו הקטינים במפגש עם האב, בו סילק האב את הקטינים מרכבו לאחר חמש דקות, הפסיק להגיב לפניויותיה.

9. הקטינים זקוקים לתמיכת שני הוריהם. האב אינו מעורב בחייהם ואין לאפשר התנהגות זו.

10. האב החל לעבוד מיום 01/1/2020 כנהג ולכן היה עליו ממועד זה לנהוג בהתאם למתווה עליו הוסכם במסגרת פסקי הדין.

11. יש לחייבו בפיצוי בסך של 21,750 ₪, 18 * 500 ועוד 51 * 250 ובקיצוז 1,000 ₪ ששילם לה.

12. בסיכומיה טענה כי גרסת האב קרסה ואין בעובדה שאין לו רכב בכדי להצדיק התנערותו מקיום זמני השהות.

13. בכתבי טענותיו טען שטרם התמלאו התנאים לקיום זמני השהות ואילו בדיון טען שנפגש עם הקטינים.

14. מצבו הכלכלי של הנתבע מעולה בניגוד לטענותיו. משקיע כספים רבים בטיפול יופי, נופש ובילוי בהם יכול היה להשתמש לשכירת

דירה גדולה יותר. הוא ירש 25% מעיזבון אמו הכולל חנות ובית בן שלוש קומות בירושלים. הוא מנסה להצטייר כחסר כל, אולם ניתן למוד אחרת מתדפיסי חשבון העו"ש שלו.

15. גם במהלך הימים הקשים של המלחמה, בהם נאלצו הקטינים לעזוב את העיר, לא טרח להתעניין במצבם.

16. בסיכומיה הוסיפה וטענה כי יש לחייב האב בפיצויה בסך כולל של 148,750 ₪ בגין כל הפרות ממועד הגשת התביעה ועד למועד הגשת הסיכומים. עוד טענה כי יש לחייבו בתשלום בגין כל הפרה נוספת ובשכ"ט והוצאות לדוגמא.

11. טענות הנתבע

1. התביעה הוגשה בניגוד להסכמות הצדדים, תוך שהאם מנצלת טעויות סופר בהקלדת הפרוטוקול, שכן כוונתו בהסכמתו למתן פסק דין מוסכם היתה שכל שמצבו הכלכלי יאפשר, אזי ישונו זמני השהות עם הקטינים ויורחבו.
2. הוא נמצא בקשר טלפוני על בסיס יומי עם ילדיו ונפגש איתם בכל הזדמנות, לרבות כשלקח אותם לבית מלון לנופש.
3. רק לאחר שיחל לעבוד ולהשתכר ויוכל לרכוש לעצמו רכב, יידרש להיפגש עם ילדיו פעמיים בשבוע.
4. הוא פוטר מעבודותיו, מצבו הכלכלי בכי רע, שרוי בחובות כבדים, לא יכול לשכור דירה גדולה וברי כי אין באפשרותו לקחת ילדיו כל סוף שבוע שני.
5. ילדיו רגילים לרמת חיים מסוימת והוא מתגורר בדירה של 15 מ"ר בלבד בדלות. לא ברור כיצד זו טובת הילדים ולמעשה התובעת מבקשת להתעמר בו.
6. בסיכומיו הוסיף וטען כי התביעה הוגשה בחוסר תום לב קיצוני, תמוהה וחסרת כל בסיס.
7. התובעת לא הציגה כל ראיה לטענותיה.
8. לא התקיימו תנאים לשני מפגשים בשבוע.
9. הוא לא הפר זמני שהות, שכן אלו מותנים במצבו הכלכלי ויכולתו להעמיד תנאים ראויים לילדיו והוא עשה כל מאמץ לשמור עמם על קשר רציף.

10. הוא פעל בהתאם להתחייבויותיו, נפגש עם ילדיו הקטינים באופן רציף עד לפני מספר חודשים כאשר הילדים, שהם כבני 17 + כיום, ניתקו עמו קשר ומסרבים להיפגש עמו.

11. התובעת עומתה עם עובדות לפיהן יצר קשר עם ילדיו, בתחינה להיפגש עמם והם סרבו.

12. טענות התובעת לפיהן נמנע משכירת דירה גדולה או רכישת רכב, אינן מדויקות. הוא הוכיח שהיה במצוקה כלכלית זמן רב.

13. מדובר בתביעה בחוסר תום לב תוך כדי ניסיון להתעשר על גבו ויש לדחותה.

12. **דין והכרעה** אין מחלוקת בין הצדדים כי הגיעו להסכמה לפיה תוטל סנקציה כספית על האב ככל שלא יקיים את זמני השהות. בעניין זה הוסכם ביניהם כעולה מהסכמתם שקיבלה תוקף של פסק דין, כי זמני השהות בין האב לקטינים יתקיימו בתנאים הבאים:

1. ככל שהאב אינו עובד ואין בבעלותו רכב, זמני השהות יתקיימו אחת לשבוע בימי חמישי ואם לא יעמוד בזמני השהות, יישא בסנקציה כספית בסך של 250 ₪.

2. כל עוד האב לא עובד, לא יתקיימו זמני השהות בסופי השהות. ככל שישוב לעבודה סדירה ולא יתקיימו זמני השהות בסופי שבוע, יחויב בסנקציה כספית בסך של 500 ₪ בגין כל הפרה.

13. הצדדים חלוקים בנוגע לפרשנות הסכמתם המפורטת לעיל. בעניין זה טענה האם כי אין בעובדה שהאב בחר שלא לרכוש רכב או שלא לרשום אותו על שמו, בכדי להשפיע על חבותו כלפי הקטינים. קיום זמני השהות הותנה בחזרתו לעבודה ותו לא.

14. מנגד, טען האב כי בסיס ההסכמות היה מצבו הכלכלי והרציונל היה שלאחר שיחל לעבוד ולהשתכר ויוכל לרכוש לעצמו רכב, יצטרך להיפגש עם ילדיו פעמיים בשבוע.

15. הצדדים לא הרחיבו בסיכומיהם ביחס לפרשנות ההסכם. כידוע, העיקרון המנחה את בית המשפט בכל הנוגע לסוגיות בעניין קטינים, הינה טובת הילד היא שיקול העל, והיא שתכריע (ראו בג"ץ 5227-97 מיכל דויד נ' בית הדין הרבני הגדול בירושלים, פ"ד נה(1) 453).

16. בעניין הנדון אין מחלוקת שזמני השהות נקבעו בהסכמה ובכפוף לקיום התנאים לעיל ואכן, טובת הקטינים הינה להיות בקשר חם וציב עם שני הוריהם יחד.

17. עם זאת, איני מקבלת את פרשנותה של האם ביחס לדרישת הרכב ולפיה גם

אם האב בחר שלא לרכוש רכב, הוא נדרש לקיים זמני שהות פעמיים בשבוע. המדובר בהסכמה שהתקבלה על ידי הצדדים יחד ולא ניתן להוסיף להסכמה את שלא נרשם בה. ההסכמה החוזית בין הצדדים תפורש בהתאם ללשונה (ראו סעיף 25 (א) לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973).

18. משכך ושעה שהאם הודתה בחקירתה כי אינה יודעת אם בבעלות האב רכב (ראו עמוד 6 לחקירתה, שורות 4-5) והודתה כי זה מה שנכתב בהסכמות, ברי כי אין הצדקה לחייב את האב בתשלום הסנקציה עבור שני מפגשים בשבוע.

19. בכל הנוגע לקיום המפגשים בין האב לקטינים בסופי שבוע, טען האב כי בנוגע לקיום המפגשים בסופי שבוע הוסכם, כי אלו יתקיימו רק אם יחל לעבוד ומצבו הכלכלי ישתפר וזה היה הבסיס להסכמות הצדדים. בעניין זה יובהר כבר עתה כי איני מקבלת את עמדת האב. כפי שנקבע ביחס לאם, לא ניתן לצמצם/להוסיף תנאים שלא נקבעו בהסכם. לא זו אף זו, לטענתו, האם מנסה להיבנות מטעויות סופר או טעויות הקלדה בפרוטוקול, שעה שלטענתו, רק כאשר מצבו הכלכלי ישתפר יתקיימו זמני שהות בסופי שבוע. כידוע, הדרך לתיקון פרוטוקול קבועה בהוראות סעיף 68א(ד) לחוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשפ"ד-1984, האב לא פעל לתקנו ולא הגיש כל בקשה בעניין. משכך, חזקה שהפרוטוקול משקף את שהוסכם בדיון. אשר על כן, נידחת טענתו ביחס להשמטות מהפרוטוקול או טעויות בו ונדחת טענתו לפיה הוסכם שרק כאשר מצבו הכלכלי ישתפר, יחל בקיום זמני שהות במהלך סופי השבוע עם הקטינים. אשר על כן, היה על האב לקיים את זמני שהות עם הקטינים במהלך סופי השבוע לאחר שהחל לעבוד. האם צרפה לעיוני דו"ח תקופות עיסוק מהמל"ל מיום 08/09/2024 מעיון בדו"ח עולה כי האב החל לעבוד ביום 01/11/2020 מאז עבד רוב הזמן. משכך, היה עליו להתחיל ולקיים זמני שהות עם הקטינים בסופי שבוע החל מיום 01/11/2020. למעלה מן הצורך, אוסיף ואומר כי טענות האב לפיהן מצבו הכלכלי בכי רע לא הוכחו דיין ואף נידחות. זאת ועוד, הוכח שהאב זכה ברבע מעיזבונה של אמו המנוחה שנפטרה ביום 01/05/2023. מעיון בצוואת האם המנוחה עולה כי עיזבונה כלל בין היתר 60,000 ₪ בחשבונה וכספים המופקדים בגין השכרת חנות בבעלותה. עוד כלל עיזבונה זכויות בבניין בירושלים המחולק למספר דירות. בנוסף, מעיון בכרטיסי האשראי של האב בתקופה הרלוונטית נמצא כי הוציא אלפי שקלים על מלונות; נופש ותיירות; עשרות אלפי שקלים על טיפולי יופי ועוד ומדובר בהוצאות לא נחוצות המעידות על מצבו הכלכלי השפיר. משכך, אף מטעם זה, נדחת טענתו כי מצבו הכלכלי הרע אינו מאפשר לו להלין הקטינים בביתו שאינו מרווח.

20. האם התקיימו זמני שהות בין האב לקטינים בהתאם להוראות פסק הדין מיום 22/07/2020? בהתייחס לקיומם של זמני שהות בימי חמישי צרפה האם מספר פניות לבא כוחו של האב, במסגרתן הודיעה לו כי האב לא קיים זמני שהות בימי חמישי. עיון בהתכתבויות מלמד כי ביום 18/01/2021 הודה בא כח האב כי מרשו חב לה סך של 250 ₪ בגין מפגש מיום 14/01/2021. כך גם פנה לאם ביום 20/01/2021 והודיע לאם כי האב איבד ארנקו ולכן לא יוכל לקיים המפגש ביום 21/01/21 ולכן יעביר לה תשלום בסך הסנקציה. האם צרפה פניות נוספות לבא כח האב לפיהן לא הגיע ביום 18/02/2021 לאסוף הקטינים, פנייה מיום 31/03/2021; פנייה מיום 15/04/2021 לבא כח האב, שם ציינה כי האב לא הגיע שלוש פעמים ברצף לראות הילדים ועוד. האם אף צרפה לתצהירה טבלה מפורטת הכוללת את כל המועדים בהם לעמדתה האב לא קיים זמני שהות בהתאם לפסק הדין והסנקציה הכספית לה זכאית לעמדתה בגין כל הפרה. האב לא התייחס לאמור בתצהירו ולא הכחיש המועדים וכל שטען בתצהירו, היה כי הקטינים בוחרים שלא להגיע אליו חרף פניותיו ותחנותיו ובחודשים האחרונים אף מסרבים להיפגש עמו. המדובר בטענה חדשה, שעלתה לראשונה בתצהירו וללא כל אסמכתא. זאת ועוד, האב טען בתצהירו מחד, כי התקיימו בינו לבין הקטינים זמני שהות לרבות בסופי השבוע (סעיף 4 לתצהיר) ולראייה צרף בקשה שהוגשה בתיק על ידי האם במסגרתה מודה האם כי הזמין הקטינים לביתו לסופשבוע שבין 15-16/07/2022. מאידך, טען בכתב הגנתו, כי 'אין באפשרותו לקחת את ילדיו בכל סופשבוע שני' (סעיף 7 לכתב הגנתו). המדובר בטענות עובדתיות סותרות וזאת בניגוד להוראות תקנה 27 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 ובעל דין אינו רשאי להעלותן. משכך, לא מצאתי מקום ליתן אמון בטענתו זו של האב לפיה לקח את הקטינים בהתאם לזמני שהות שנקבעו בסופי השבוע ולמעט המועד לעיל. בנסיבות אלו, בשים לב לראיות שהוצגו לעיוני ולאור גרסאותיו הסותרות של האב, מצאתי מקום להעדיף גרסת האם ביחס להפרות הנטענות, כפי שפורטה בטבלה שצורפה לתצהירה.

21. גובה הפיצוי לו זכאית האם בגין הפרות זמני שהות מהאמור לעיל, נקבע כדלקמן: האם זכאית לפיצוי כספי בסך של 250 ₪ בגין הפרת זמני שהות במהלך השבוע ביום רביעי/חמישי ואינה זכאית לפיצוי עבור אי קיום זמני שהות בימי שני. מספר ההפרות- ימי רביעי/חמישי 6 הפרות בגין התקופה מיום 30/08/2020-11/10/2020 הפרות בתקופה שבין 12/11/2020-132/03/2021 הפרות לתקופה מיום 01/07/2021-30/10/2024. סך הכל זכאית האם לפיצוי בסך של 250 ₪ בגין כל הפרה ועבור 149 הפרות בסך כולל של 37,250 ₪. סופי שבוע 18 הפרות בתקופה שבין 11/2020-86/3/7/2021 הפרות לתקופה שבין יולי 21-אוקטובר 2024. סך הכל זכאית האם לפיצוי בסך של 500 ₪ בגין כל הפרה ועבור 104 הפרות בסך כולל של 52,000 ₪. **לסיכום, האם זכאית לפיצוי מהאב בגין הפרת זמני שהות עם**

הקטינים בסך כולל של 89,250 ₪. מסכום זה יש לקזז סך של 1,000 ₪, סכום שהודתה כי קבלה מהאב בגין הפרת זמני שהות.

22. **סוף דבר** האב ישלם לאם סך של 88,250 ₪ בגין הפרת זמני שהות. הסכום ישולם בתוך 60 יום מהיום, שאם לא כן, יישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק. בנסיבות העניין, לקחתי בחשבון שהאם ייצגה עצמה ולא באמצעות עו"ד מטעמה. עוד נתתי דעתי לכך, שהאב הסכים בתום דיון הוכחות כי יינתן פסק דין לפי סעיף 79א לחוק בתי המשפט, התשמ"ד-1984 עם רף מינימלי של 20,000 ₪ ורף מקסימלי של 80,000 ₪, הסכמה שהיה בה בכדי לייעל ההליך והאם התנגדה וביקשה כי יינתן פסק דין מנומק, כפי שנעשה בסופו של יום. מטעמים אלה ומתוך רצון לעודד צדדים שיגיעו לפשרות שיש בהן בכדי לייעל הליכים, מצאתי מקום לפסוק הוצאות לטובתה על הרף הנמוך. משכך, נקבע כי האב יישא בהוצאות האם בגין ניהול ההליך בסך של 5,000 ₪. ההוצאות ישולמו אף הן תוך 60 יום, שאם לא כן, יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק. המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים ותסגור התיק. פסק הדין מותר לפרסום בשינויי הגהה ונוסח בלבד וללא פרטים מזהים. ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ה, 27 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת